

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

retur adversarium suum, & rescriptum eludat, nihil agit: & potest Judec à Pont. delegatus (e ciatis si alienantis tantum in rescripto fiat mentio) procedere etiam contra eum, in quem alienatio facta est, c. i. h. t. Jure civili datur in factum actio

ei, in cuius fraudem alienatio facta est, adversus alienantem, ad omne id, quod e us interest, tam alienationem factam non fuisse, l. 1, 2, & 3 D. eod. V. A.

IN TIT. XLIII. DE ARBITRIS.

SUMMARIUM.

1. Arbitri qui dicantur.
2. Qui arbitratores.
3. Arbitri juris.

Arbitri hoc loco dicuntur, qui ex conventione partium sumuntur ad dirimendam litem; qui & ideo arbitri recepti sive compromissari vocantur, ut D. & C. De receptione arbitris & l. Rem non novam 14. §. 1. C. De judicis. Dixi, hoc loco: nam & alias in jure judices dati, quos delegatos appellamus, arbitri dicuntur, l. Arbitro, cum l. seq. D. Qui satisfare cog. l. 1. D. De sollat. dotie, cum aliis. Item nonnumquam arbitri appellantur illi, quibus extra item in aliquo

contractu arbitrandum quid committitur: veluti in locatione, ut opus arbitrio locatoris fiat; in societate, ut partes lucri ab altero loco rurum vel alio extraneo constituantur, l. Societatem 7, 8 fin. cum l. seq. D. Pro socio, cui & vulgo arbitratores nuncupentur.

Sunt & arbitri juris, qui ex praescripto juris adsumuntur: veluti si judec suspectus allegetur, sibi sententia eligere arbitros, qui de suspicio- nis causa cognoscant, c. 4. & c. 11. De officio & potest. jud. deleg. in 6, & l. vlt. C. De judicis. Sed neque hic textus ad illos pertinet, sed tantummodo agit de arbitris, qui ex libera conventione partium adsumuntur.

In Cap. 1.

Quod hoc Cap. dicitur de uno vel tribus adsumeadis, consilii potius est quam præceptis; siquidem & rectè pari numero adiu-

mi posse constat ex c. seq. & c. Innotuit 12. inf. cod. & l. Item si unus §. fin duos, & §. principaliter D. De arbitris.

In Cap. Non sine multa 1.

SUMMARIUM.

1. Arbitricum juramento partium an adsumere possint.
2. Iuramentum quando servandum sit vel non.
3. Iuramentum via spectat ad forum Ecclesiasticum.
4. Arbitri an beneficium Ecclesiasticum nisi adjudicare, interveniente certa pecunia quantitate, possint.
5. Iuramentum fraudulenter extortum an valeat.

Duo ex hoc Cap. observanda potissimum occurunt: unum, quod arbitri cum juramento partium adsumere possint, etiam in causis beneficialibus. Alterum, quod arbitri ex causa possunt nisi adjudicare beneficium Ecclesiasticum, & eundem condemnare alteri in certam pecunia quantitatatem. Accedat tertium, quod juramentum per dolum & fraudem adversarii extortum ipso jure valeat. Sed singula latius inspicimus.

Quod enim ad primum pertinet, de juremento, quo se adstringere possunt partes, deferendo arbitrorum sententiaz, huic contrarius textus objici-

tur in §. quia vero multa Nov. 82. De judicib. & c. Auth. Decernit C. De receptione arbitris & Nov. desumpta est, licet obscurioris. Quo loco Justinianus improbat hoc juramentum, adeoque ipsum arbitrium, cui adjicetur; idque ob periculum perjurii, quod ob facultatem jurantium inde consequi solet.

Nihilominus, non obstante hoc jure Justiniano, adhærendum est textu nostro, quo illud juramentum non improbatur, ut patet ex fine cap. nostri, in verbis, ad observantiam ipsius. Ebi Glos. Innoc. Panorm. & Imola. Et ratio in promptu est, quia pendet ex illa juris regula, quâ dicitur, ¶ Toties juramentum esse servandum, quoties non redundat in præjudicium alterius, nec vergit in dispendium salutis æternæ, ex c. Cum coningat 1. 8. in fine inf. De jurejur. & c. 2. De padu in 6.

Ut mirum sit, Bart. in d. Auth. Decernit, ex dicta juris Canonici regula contraria existimasse. eo quod præstatio hujus juramenti sit contra præceptum Principis, in d. Auth. decernit, cui patere omnes tenemur sub reatu mortali; & per conse-

M